

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VI. évfolyam 2. szám

2009. Nyár

ZARÁNDOKOK IMÁJA

Uram, légy az utazó társasága,
irányadója az elágazásoknál!
Adj neki erőt, amikor elgyengül,
védelmezd veszély közben,
oltalmazd az út során,
adj árnyékot a nap hevében,
világíts a sötétségben,
nyújts vigaszt, mikor kedvét szegi
és szilárdítsd meg szándékában!
Ámen

"Vándor vagy, minden nap tovább kell menned az úton, mely lelked és a lelkedben elrejtett isteni tartalom megismerése felé vezet... Tovább kell menned, hiszen dolgod van... Nem tudhatod, meddig élsz, s lesz-e egyáltalán időd eljutni utad végcéljához... Ezért menj minden nap tovább, sebes lábakkal és szegényen is. Mert vándor vagy."

Márai Sándor

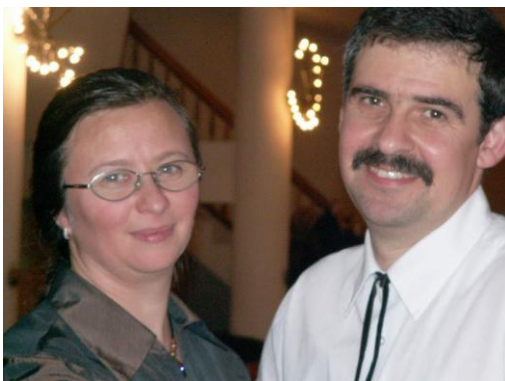
„Tihany szikláin álltam
Szép nyári hajnalon;
Kétten valánk csak ébren,
Én és a Balaton.” (Garay János)

A Balaton parton nőtem fel. Az év minden évszakában láthattam, és nagyon megszerettem. *Szüleim, és az idősebbek megtanítottak együtt élni vele.* Megtanították törvényeit, és azt is, hogy tisztelni kell. Hogyan kell úgy élni vele, hogy ne történjen semmi baj. Nem riogatni akartak, csak eszembe vették azokat az alapszabályokat, amelyeket ha betartottunk nyugodtan élvezhettük a lubickolást, pancsolást, csónakázást, vitorlázást, úszást, ringatózást. *Tudták, ha betartjuk az alapszabályokat, nyugodtan ott hagyhatnak minket a parton.* Sokszor gondoltam arra, milyen jó volna egyszer közösen csokorba gyűjteni ezeket a szabályokat és elmondani legalább az itt élő gyerekeknek. (Szerintem akár a strandokra is ki lehetne tenni!) Szóval egy-két szabály, ami nekem eszembe jutott: (Bátran lehet folytatni.)

» folytatás a 2. oldalon »

A barátság zarándokai

Gyerekszivajtól volt hangos a Rege cukrászda udvara néhány napra. A tihanyi ifjak nagy örömeire ismét vendégül láthattuk székeludvarhelyi barátainkat. Gyakran hangzott el vezetőik, Hajni néni és Zoli bácsi neve, hiszen nagy népszerűségnek örvendenek tihanyi és udvarhelyi gyerekek körében egyaránt. Őket kérdezzük most kezdetekről, munkáról, tervekről.

» folytatás a 3. oldalon »

Szent Benedek Zarándoklat

2009-ben is elzarándokoltunk régi és új társakkal Pannonhalmáról Tihanyba Bakonyszentlászlón, Bakonybélen, Veszprémen és Tótvázsonyon keresztül. Az idei zarándoklatot minden eddiginél nagyobb készülődés előzte meg. Arnold testvérrel alkotott párosunk kibővült. Egy kilenctagú csapat, akik eddig is a szívükön viselték a zarándoklat sorsát, három alkalommal találkozott évközben a három bencés monostorban egy-egy napra. Ezeken az alkalmon megosztottuk egymással életünk örömeit, gondjait, feladatait és félelmeit, imádkoztunk, olvastuk a Bibliát és a felolvasott szakaszokról beszélgettünk. Szóval, semmi különöset nem csináltunk, csak amit minden Krisztus felé igyekvő közösség megtesz. Menetközben a zarándoklatot is előkészítettük. Ez a csapat lehetővé tette számomra, hogy én is résztvevőként lehessen ott a zarándoklaton. Az egész úton velünk tartott Cirill atya, így minden nap szentmisével is ünnepeltünk. Sok ajándékot kaptunk az idei évben. Ezekből most fényképszerűen villantok fel néhányat.

Találkozás, körben ülünk a kápolnában. - A Pannonhalmi bazilika hajnali hangulata. - Asztrik atya útra bocsát bennünket. Veszprém felé, ahol eddig mindig eltévedtünk, Szalay Miklós „tükörtojás” jelzése vezet bennünket. - Veszprémben a barátságos bencés öregdiákok ismét bőkezűen vendégül látnak bennünket. (kicsit otthon vagyunk). Tihanyba érve éneklünk, zúg a harang, megcsókoljuk a templom lépcsőjét. - Richárd atya a szentélyben fogad bennünket. Ünnepi liturgia, könnyes szemek, „Szent Benedekhez szálljon fel az ének...” - Rengeteg ölelés, búcsúznak, de tudjuk: összetartozunk.

Csizmazia Búcsú

A tanítóképzőben sem volt tétel

Tanév elején még nyári hőség tombolt. Az elsősök első hittanórájára kölcsönös ismerkedést, füzetbekötést terveztem a tanmenetben. Az 5. órára (ez a hittanóra) csatakosan érkeztek a kis elsősök. Testnevelés volt! Elnyúltak, nyögtek, rohantak a csaphoz, az üdítő palackokhoz. Két tanuló pedig önkényesen csatlakozott az udvaron játszó, nem hittanos napközisekhez. Pillanatok alatt döntöttem: most nekünk is ki kell menni a szabadba! A füzet bekötése nem sürgős, a tanulókról pedig a leghitelesebb információkat éppen játék közben gyűjthetem be. Sőt! Itt igazán! Még egy esetben vonultunk le az udvarra, aztán már nem volt szükséges. Hittanóráink derűsek, jó együtt lenni!

Boksay Györgyné

Tihany sziklái álltam ...

A Balaton parton nagyon gyorsan kialakulhat a vihar! Percek alatt életveszélyes lehet a vízben lenni! Viharjelzésben nem szabad mélyre beúszni! Ha mégis bent rekedünk a vízben (beborulunk hajóval...stb.), akármilyen jó úszók vagyunk, nem

szabad elkezdni kiúszni, inkább valamibe megkapaszkodni és megvárni a vihar végét. (A magas vízpáratartalomtól is meg lehet fulladni!)

- Sokan szeretnek a vízben bunyózni, egymást a víz alá nyomni! Mindig figyelünk kell a másokra, mert nem tudhatjuk mennyi levegőt vett mielőtt víz alá került. Sokáig nem szabad egymásba kapaszkodni a víz alatt, hogy bárki, ha szükséges fel tudjon jönni levegőt venni. (Sajnos sok ilyen tragédiáról hallottunk...)

- Hirtelen senkit nem szabad beledobni a vízbe! Ha nagyon felmelegedett a napon, a hirtelen hideg víz halálát okozhatja. (pl. gumimatracról gyanútlanul belefördíteni, vagy alvó embert a vízbe dobni...stb.) Mi is fokozatosan menjünk bele a vízbe, hogy megszokjuk a vizet! Csak már vizes testtel szabad beleugrani.

- Iszappal dobálózni nagyon izgalmas, de nagyon veszélyes. Az iszap szembe kerülve maradandó károsodást okozhat. Apró kis kavicsai-szemcséi a szemet felsértik, és a benne lévő baktériumok betegségeket okozhatnak. (Sajnos hallottam olyan emberről, aki így vakult meg.)

- Ha a parton jól tele ettük magunkat, kicsit várjunk, mielőtt újra vízbe megyünk. A víznyomás a teli hasat megnyomja és a tüdő felé nyomja, így nem kapunk rendesen levegőt. Talán ami a legfontosabb: figyeljünk egymásra! Ha ketten vagyunk, sokkal könnyebben tudunk egymásnak segíteni! Tartsuk szemmel egymást a vízben! Főleg a gyerekeket persze! Elkezdtem a felsorolást, lehet folytatni! Nagy lehetőség, hogy úszhatunk, játszhatunk, lubickolhatunk a vízben! Balaton a magyar tenger! Nekünk kell vele együtt élni! Nekünk kell megismertetni és megszerettetni az ide látogatókkal! Sok fürdést, pihenést, lubickolást kívánok mindenkinek! Cs.T.Hanna

Ahová a zarándokutak vezetnek...

A feltámadási kereszt Tihanyban kettéválva húsvétkor indult nagymagyarországi szivkörútjára, hogy Pünkösdkor Csíksomlyón egyesüljön ismét. Szent Benedek ünnepére Tihanyba Pannonhalmáról érkeztek az egyhetes zarándokutak végigjárók. A szeptember első hétfévi andocsi zarándoklat idén is elindul majd. Később októberben zarándokút szerveződik Medjugorjéba. Európának a középkor óta leghíresebb és újabban egyre nagyobb népszerűségnek örvendő 800 km-es zarándokútja a Santiago de Compostelába vezető El Camino. És vannak még újabbak a szervezés és tapasztalatgyűjtés stádiumában, mint a Mária-út, amely kereszt alakban szeli át Európát: egy észak-déli irány Czeszochovától Medjugorjéig és egy nyugat-keleti Mariazellől Csíksomlyóig. A két út Magyarországon keresztezi egymást. Elsősorban azokon az állomásokon keresztül halad, ahol Mária-kegyhelyek találhatóak, ahogy a neve is mutatja: Mária-út. Mária útja legyen a mi utunk is.

Nem sok ez egy kicsit? Minek még újabb ezek mellé? — kérdezhetné valaki, aki csodálkozva hallgatja a felsorolást. — Nem lehet sok, ha téged még egyik lehetőség sem szólított meg — felelhetnének mosollyal. Tegyük hát föl a kérdést: Miért ez a nagy érdeklődés a zarándokutak iránt? A világ spirituális forrongásban van, amely már több mint száz éve tart. A jó bornak is idő kell, amíg kiforrigja magát és miután leülepedett, zavaros, kényszagú állapotából átvált a tisztán csillogó, zamatos, illatos, hűvös bor szívvidámító mivoltára. Lassan ebbe az állapotba kell kerülnünk, s a tisztulás, amely a lelkek

mélyén zajlik, a zarándokúton könnyebb. Mert a Teremtő, Megváltó és Megszentelő Isten ma is hívja lankadatlan hűségű erőteljes szeretettel a megtévedt emberiséget. Örök szeretettel szeretlek, mondja a Szentírásban. Vannak már, akik kezdenek figyelni Szavára, ők érzik, hogy a kegyelem ideje még tart. Még tart! „Mindezek után kiárasztom Lelkemet minden testre, Fiaitok és leányaitok jövődölni fognak... „ (Joel 3, 1). Igen, a mai próféták éppen úgy szólnak, mint Jézus eljövetele előtt, s hirdetik az örök Evangéliumot: *Térjétek meg és higgyetek az Örömhírben.* Mai nyelven és mai eszközökkel, de éppen olyan kiszolgáltatottan, és mégis rendületlenül, mint a régi próféták. Az emberiség a bűnbeesés óta nem javult semmit, mert a próféták akkor is, azóta is, ma is üldözést szenvednek e világ hatalmasaitól. Jeremiás történetében jól látható, hogy az igaz prófétát megvetik, el akarják hallgattatni, életére törnek, de a hamis prófétákat szívesen hallgatják. Nézzünk körül, hány és hány látnoknak, küldöttnek kell ma is elszenvetnie ugyanezeket a nehézségeket, amíg végre az arra hivatottak elismerik, hogy az Úr küldöttjei, és hány hamis prófétát ünnepel és követ örömmel a világ! Ha tehetjük, legyünk hát szívbeli jó elhatározással részesei valamely zarándoklatnak, hogy a mi szívünk is fogékonyvá váljék az Isten Szava befogadására és megélésére, ahogy Mária tette: éljünk igaz életet Óáltala, Óvele és Óbenne. Kérjük buzgón a Szentlélek értelmünket megvilágosító kegyelmét, hogy fölismerjük sugallatait, amellyel bennünket vezetni akar, talán éppen egyik küldöttje, üzenete útján... Aki keres, talál — mondja az Írás. Itt a keresés ideje.

Horváth Terézia

A barátság zarándokai**Hányadik éve jártok Tihanyba?**

Talán 9. éve. Ha jól emlékszem, 2000-ben voltunk először.

Hogyan kerültetek kapcsolatba Tihannyal?

Testvértelépülések révén először a plébániáink kórusai találkoztak. Előbb mi fogadtuk őket, utána mi látogattunk el Tihanyba. Nem ismertünk senkit. Amikor a vendégeket Hajni a családokhoz beosztotta, a Jóisten gondviselő humorának köszönhetően nekünk éppen a Csizmazia család jutott. Talált a szó, hamar kitaláltuk, hogy a gyerekeket is össze kéne hozzuk. A Tihanyi Önkormányzatnak, a polgármesternek, az iskola vezetőségének és Richárd atyának köszönhetően 2003-ban már egy autóbusznyi ministráns gyerekekkel mentünk a félszigetre.

Sok gyerekkel foglalkoztok, de ti is voltatok gyerekek. Ti hová jártatok iskolába?

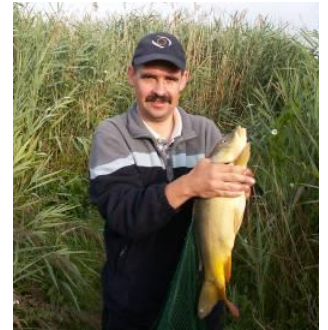
Udvarhely iskolaközpont, elég sok iskolája van. Mindketten az 1-8 osztályt egy-egy helybéli általános iskolában végeztük (nem ugyanabban), utána is helyben, a ma Tamási Áron gimnáziumban érettségiztünk. Eddig magyarul tanultunk, az egyetemi felvételi és az egyetem az akkori rendszer miatt már román nyelven zajlott.

Mindketten Kolozsvárra kerültünk. Hajni informatikán, én pedig gépészmérnöki karon végeztem. Közben a 89-es fordulat után beindult a teológiai képzés is (ez már magyarul), hobbyból mindketten párhuzamosan a teológiát is elvégeztük. Kezdetben nem azért, hogy tanítsunk, hanem inkább, mert érdekelt a téma. Ismertük egymást, Kolozsváron is sokszor találkoztunk, de akkor még külön utakon jártunk, majd évekkel később itthon kerültünk közelebb egymáshoz.

Mivel foglalkoztok most Székelyudvarhelyen?

Hát elég zsúfoltak a napjaink. Megélhetésünkért az eredeti szakmánkban dolgozunk (Hajni egy nyomdaipari cégnél tördelő-szerkesztőként, én pedig gépészmérnöként egy magáncégnél).

Munkaidőn kívül hittanárként mindketten általános iskolákban hittant tanítunk. Jelenleg Hajni 1-4 osztályban, én pedig 5-8-ban. Az esperes úr kérésére a plébánián is vállaltunk néhány órát. 5 évvel ezelőtt egy érdekes kihívásként heti egy alkalommal szellemi és testi fogyatékos gyerekek tanítását is elvállaltam. Nagyon megszerettük egymást, azóta is rendszeresen járok hozzájuk. Az éneklést sem hagytuk abba, heti két alkalommal kóruspróbákra is járunk. Néha jegyesoktatásra is felkérnek. Vetített képes előadásokat is szoktam tartani (Húsvéti – Pünkösdi ünnepkörök - Úrnapja, az Oltáriszentség ünnepe...) Nem csoda, hogy elég kevés idő jut a szórakozásra (nekem történetesen a horgászásra).

Hitoktatóként hány gyerekkel foglalkoztok?

Azok, akiket az iskolákban tanítunk, 300 körül vannak. De ez nem azt jelenti, hogy csak ennyi gyerekkel vagyunk kapcsolatban. A szentmisék, plébániái hittanórákon keresztül még többen vannak. Sokan már kikerültek a kezeink alól, de azért elég közeli kapcsolatban maradtunk velük.

Mik a terveitek, milyen programok várnak még az udvarhelyi hittanos gyermekekre?

A liturgikus évvel kapcsolatos összeállításokból hiányzik az Advent-Karácsony-Újév-Vízkereszt időszak, szeretnénk az év végére ezt is összehozni. A tavalyi évhez hasonlóan „közkívánatra” a gyerekek számára az idén is szeretnénk egy biblia tábort szervezni augusztusban, a közeli Lókodban.

Zoli nagyon szép előadást tartott a tetőtérben Márton Áron életéről,**„A hegy” címmel. Honnan jött az ötlet, hogy összegyűjtsd a Márton Áron püspökhöz kapcsolódó dokumentumokat?**

1994-ben az akkori káplánnal, Mihály József tiszteletendővel elhatároztuk, hogy végigjárjuk a püspök úrral kapcsolatos helyeket és összeállítunk egy rövidke diasorozatot. Fellelhető fényképekből és a helyszíni tartózkodásaink során 2 év alatt kb. 200 képből álló anyagot elkezdtek templomokban vetíteni. Előadások után néha egy-két képpel megajándékoztak, gazdagították az anyagunkat. Az akkor még élő, a püspök úrhoz közeli személyeket felkerestük (hugát, rokonait, személyi titkárát, sofőrét, diákjait...) és lassan-lassan gyarapodott az anyag.

Mennyi idő alatt gyűlt össze a vetített anyag?

2 éve nekifogtam digitalizálni a kép és hanganyagot, azóta is immár 15 éve folytatom a gyűjtő munkát. Csiszolgom az anyagot, de még sok a munka. Jelenleg közel 900 kép van, a püspök úr eredeti hangja, sok, már meghalt személy visszaemlékezései mellett ma még élő rokonok, papok, egyházi vezetők méltatásai is helyet kaptak.

Hány helyen vetítetted a püspök úrról szóló összeállítást?

Talán már közel 100 előadást is tartottam kisebb nagyobb helységeken, teológián... itt Erdélyben és néhány magyarországi településen. A püspök úr emlékét szeretném „éberem” tartani, talán majd egyszer ő is a megérdemelt oltárra fog kerülni. Az érsek atyák is megnézték, bátorítottak, hogy folytassam a munkát, a közeljövőben az érsekségen keresztül szeretném DVD-n megjelentetni.

Munkájukhoz sok erőt, egészséget kívánunk, hogy tovább tudják folytatni e nemes célokat, és reméljük, hogy a gyerekek és mindnyájunk örömeire még sokszor fogadhatjuk Tihanyban a barátság zarándokait!

A TEREMTŐ SZEMEFÉNYEI

Két kövecské, alig nagyobb, mint két gesztenye, hevert a Balaton partjának ölén, a somosi strand közelében. Szép kék színűk volt. Amikor rájuk sütött a Nap, úgy néztek ki, mintha a vízbe hullott égbolt darabjai lennének. Tudták is magukról, hogy szépek, ebben a tudatban tetszelegtek reggeltől estig. Lenézték a többi nagy vörös követ. Azon törték fejüket, mi lenne belőlük, ha valaki felfedezné őket. Arról álmodtak, hogy talán gyűrű lesz belőlük egy előkelő hölgy ujján, de szívesen kerültek volna királyi kincstárba is. Luxushotelek, világ körüli utak, bálók és fogadások után áhítoztak naphosszat. Egyik reggel kéz nyúlt a vízbe, és kivette a két követ. Izgatottságuk határtalan volt. Vágyaik beteljesedését közel érezték. Kartondobozba kerültek, sok más színes kavics mellé. Rakosgatták, válogatták, méregették őket, aztán egy kéz megragadta és becementezte őket egy falba. Hiába sikoltoztak a bánásmód miatt, hiába sírtak, rimánkodtak, senki nem hallgatott rájuk. A két kő úgy érezte, senki nem méltányolja szépségüket, és már csak a menekülésre tudtak gondolni. A cement azonban fogva tartotta őket. Ekkor szövetkeztek egy vízsugárral, mely időnként rájuk csorgott. Beavatták a titkukba, hogy szökni akarnak. A víznek nem kellett sokat könyörögni. Örömet talált benne, ha valahová befolyhatott. Lassan eljött az idő, hogy izegni-mozogni tudtak, és egy párás levegőjű éj leple alatt két koppanással a földre estek. Azért egy pillantást még vetettek hajdani börtönükre. Ezer meg ezer kövecské egymásutánja egy gyönyörű Krisztus-képet formált. Elámultak a mozaikkép láttán. Ilyen gyönyörűséget még nem láttak. De az arca...Jézus drága arca...valahogy furcsa volt. Mintha vak lett volna. A két kövecské mindent megértett. Megbánták, hogy elszöktek arról a megtisztelő helyről, ahol igazán sokan megcsodálták volna őket. Siratták elhamarkodott tettük következményét. Belátták, milyen ostobán viselkedtek. Reggel a sekrestyés rálépett a kövekre, félre rúgta őket, s hogy ne legyen több gond velük, bedobta mindkettőt a szemetesvödörbe.

Ugye te is látod: a két kövecské kudarcra abban áll, hogy nem láttak világosan. Eltúlozták adottságaikat. Álomvilágba menekültek, a valóság szépségét, gazdagságát nem tudták értékelni. Csak akkor fedezték fel, amikor már késő volt. Ugyanígy nekünk sem szabad szem elől tévesztenünk, hogy a Teremtő Szemefénye vagyunk. Bruno Ferrero alapján: BöbeSanyi

Köszönet helyett

Mint ahogy sok éve már, idén is meglátogattak bennünket a székyudvarhelyi hittanosa gyerekek. Köszönetül néhány részlet beszámolóiból, amit tihanyi nyaralásukról írtak.

Most már negyedszer! Mikor megkérdezték, hogy lenne-e kedvem Tihanyra menni, én nagy örömmel és lelkesen elfogadtam a meghívást. Ahol az ember jól érzi magát, oda mindig visszavágunk, és én így vagyok Tihanyal. Nagyon boldog voltam, hogy újra ott lehettem; egy pillanatra úgy éreztem, mintha haza mentem volna, hiszen nagyon kedvesek, barátságosak voltak velünk a tihanyiak, és persze mindent megtettek annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat. Számomra Tihany az a hely, ahová az ember szívesen visszamegy, az a hely, amit az ember a szívében örökké őriz. Ahány kirándulás, annyiszor több emlékekkel gazdagodunk, és ezeket az emlékeket szívünk legmélyén őrizzük, és velük együtt élünk. Takács Ildikó

Amikor megérkeztünk, a zuhogó eső ellenére is vártak bennünket a tihanyi gyerekek. Ez szerintem nagyon jól esett mindenkinek, áztak addig, amíg megérkeztünk... Pápán az uszodában úszni, Fűzfőn bobozni, Balatonfüreden hajókázni, a Balatonban fürödni, ezek voltak, amik elszórakoztattak leginkább mindenkit, de a többi program is nagyon jó volt. Megismertük Tihanyt, és környékét. A tihanyi gyerekek azok, akik egész héten át elkísértek, kedvünkben jártak, szórakoztattak, hogy mi jól érezzük magunkat... Mikor már mindenki a buszban volt, elindultunk. Nem akartak a tihanyiak elengedni minket, és kifelétek az útra a busz elé. Szerencsések vagyunk, hogy ilyen gyerekekkel ismerkedhettünk meg. Jövőben mi is várjuk majd őket nagy szeretettel! Szabó B. Kinga

Kíváncsian néztük új otthonunkat, amely befogadott egy hétre. Barátságos gyerekek fogadtak, akik egész héten át szórakoztattak, hogy mi jól érezzük magunkat. Tihany magas dombján áll a Bencés Apátság. Csodálkozva néztük a templom szépségét, a gyönyörű orgonát... Megtudtuk Bakonybélben hogy készítik a szerzetesek a gyertyákat, láttuk a Borostyán kutat, a Szent Gellért kápolnát, a zirci apátságot. Szabó B. Nóra

Szeptember 20-án, 17 órakor az ELTE Bartók Béla Énekkarának és Egyetemi koncertzenekarának hangversenye Baross Gábor karnagy emlékére

**Tetőtéri esték 2009.
II. félév**

**Szeptember 18. 18.00
Dr. Marx Gyula:
Marx érsek Marxról**

**Október 30. 17.00
Takács Imre alezredes:
Tábori lelkész
Afganisztánban**

**November 20.
Az előadó még bizonytalan**

**December 18. 17.00
Korzenszky Richárd OSB:
Felragyog a fényesség**

† Keresztelések:

2009. ápr. 16.	Jázmin Julianna	(Baranyai Tamás és Szűcs Melinda Gyermeke)
2009. ápr. 18.	Koppány Imre	(Péntek Imre és Vörös Katalin gyermeke)
2009. máj. 24.	Vanessza Eszter	(Máté László és Balogh Aranka gyermeke)
2009. júni. 27.	Bertold Illés	(Illés Zsolt és dr. Bényi Orsolya gyermeke)
2009. júli. 12.	Levente András	(Gyarmati Ferenc és Újházy Eszter gyermeke)

✿ Házasságkötés

2009. augusztus 29.	Varró Ferenc	és	Inges Anett
2009. szeptember 6.	Szép Krisztián	és	Tar Viktória

† Halottaink:

Németh Margit	Szivák József özvegye	élt: 89 év
Nehr Teréz	Nagy Imre özvegye	élt: 73 év
Németh József	Gál Rozália özvegye	élt: 84 év
Csizmazia Erzsébet	Németh János felesége	élt: 66 év
Bálint Elek	Weber Margit férje	élt: 86 év
Baranyai Teréz	Földeák Imre özvegye	élt: 99 év
Kovács Anna	Csizmazia Márton özvegye	élt: 86 év

**A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja**

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky
Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Horváth Terézia

**Tihanyi Bencés
Apátság**